

foc i lloc

La deriva presidencialista

Del Coprincipat parlamentari cap a un règim presidencialista

DELFI ROCA

Darrerament s'ha parlat molt sobre el règim polític d'Andorra, que és el Coprincipat parlamentari. Hi ha un risc real que s'esberli el Coprincipat? Dimarts passat, el President d'SDP, Jaume Bartumeu, manifestava a París la seva "preocupació per l'estabilitat institucional del Coprincipat, davant les reiterades i contradictòries manifestacions que assenyalen l'eventualitat d'una futura renúncia del copríncep episcopal", vinculada a la despenalització, o no, de l'avortament en determinats supòsits. Aquesta preocupació, manifestada per algú que disposa d'informació acreditada, ens hauria de motivar per interpel·lar els nostres responsables polítics sobre una altra qüestió, no menys important: el fet que el nostre sistema polític deriva, de mica en mica, des del Coprincipat parlamentari cap a un règim presidencialista *de facto*.

Per això, el volgut menysmenament del rol central del Consell General, un dels parlaments més antics d'Europa, ha portat a encimbellar la figura del cap de Govern, fins a la de cabdill del poble andorrà. Aquesta nova relació de poder ultrapassa els límits de les institucions, influïent en la forma de fer política, en

què es troben a faltar més veus dissonants, dins de les diferents formacions. Un exemple d'aquestes noves formes són les posades de llarg dels candidats relleu. Semblen més aviat litúrgies demòcrates, amb una munió de seguidors entusiasmats, que procediments democràtics, amb debats oberts i primàries transparents.

Potser el motiu sigui la futbolització de la política, vista com a espectacle amb hooligans inclosos; o potser ho sigui la facilitat amb què la nostra societat s'emmiralla en d'altres règims presidencialistes, on també se salten les lleis i reglaments amb alegria; vegis, per exemple, l'aplicació de la retroactivitat, les competències comunals, les declaracions d'interès nacional, etc. Recordi el lector allò que es va dir sobre les transferències als comuns: "si els comuns i el Govern hi estem d'acord, perquè no ho podem fer?" Doncs perquè la Llei és d'obligat compliment per a tothom. Bé, potser la Llei no és igual per a tothom. Precisament la nova seu de la Justícia ens ho recorda cada dia. En ser més alta que els edificis del voltant, t'adones que la Llei, quan convé, es pot fer a mida.